

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**  
Og så hr. John Vinther som ordfører.

**John Vinther (KF):**

Også under dette forslag er fru Pia Christmas-Møller forhindret i at være til stede, så jeg skal kortfattet redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning.

Beslutningsforslaget tjener flere formål.

For det første at sikre, at kommunalbestyrelsen får fastsat nogle nærmere bestemte kvalitetsstandarder for alle dele af ældreomsorgen fra personlig hygiejne til kostplaner. Også her åbnes der for at inddrage lokale aktører, når disse kvalitetsstandarder skal formuleres.

For det andet skal det være nemmere for ældre at sammenligne plejehjem og plejeboliger i forskellige kommuner, og vi tror på, at fastsættelsen af kvalitetsstandarder for ældreplejen øger gennemsigtigheden og gennemskueligheden for de ældre, når de skal vælge en plejehjemsplads eller en plejebolig.

Forslaget skal naturligvis ses i sammenhæng med de to foregående, og også for så vidt angår dette forslag, kan Det Konservative Folkeparti varmt anbefale det.

**Villy Søvdal (SF):**

Også her er jeg i stand til at bruge taler, jeg tidligere har brugt, det er jo fordelene ved genfremstillinger, og jeg vil så gøre opmærksom på, at det er fint med kvalitetsstandarder, det er fint at beskrive, og jeg tror i øvrigt, det er i gang i en stribe kommuner.

Jeg tror, problemet er, at det nogle gange er svært at beskrive god kvalitet. Det er lettest for de hårde data, kan man sige, men med hensyn til de mere bløde ting er det jo svært, men ikke desto mindre vigtigt at gå i gang med opgaven og beskrive, hvad man synes er kvalitet.

Bortset fra det forekommer det mig ikke at være det mest revolutionerende forslag, vi har behandlet i Folketinget.

Noget af det, man kan være bekymret over, er jo, at hvis man skriver meget, bruger meget tid på den slags sysler, uden at der tilføres ressourcer til ældreområdet i øvrigt, kan der ske det, at det bliver de meget skrivende, der kommer til at bestemme, og selv om man gerne vil omsorg med det her, kommer man i virkeligheden til at fjerne omsorg. Det synes jeg er problemet ved at bevæge sig alt for langt lovgivningsmæssigt ind i det.

Det er klart, at man også må diskutere, hvor detaljeret Folketinget i øvrigt skal lovgive om ting, der skal gøres rundtomkring. Det her forekommer mig at have et meget højt detaljeringsniveau.

Endelig er det jo klart, at det her beslutningsforslag er skrevet inden udliciteringshistorien fra Aalborg for alvor kom frem, vel også inden de svenske erfaringer med udlicitering blev vurderet i en rapport, der konstaterer, at det er gået tilbage med kvaliteten i svensk ældreomsorg efter udlicitering. Den vurdering var ganske uddybende refereret i Politiken i går.

Derfor er det klart, at Vestrens ubøjelige tro på, at der findes et middel til lyksalighedernes land på det område, og det hedder udlicitering, næppe lader sig anfægte af ting, der sker andre steder. Det tror jeg egentlig ikke på, men for SF's vedkommende synes vi, det er et meget mere direkte bud, der skal til, hvis vi skal forbedre kvaliteten på ældreområdet.

Noget af det, vi gjorde med finansloven, var at tilføre ressourcer, der sikrer bedre genoptræning, sikrer økonomi, der gør det billigere for kommunen at bygge ældrecentre, tilknyttede servicearealer og den slags ting.

Jeg synes, det her meget er ord.

**Aase D. Madsen (DF):**

Dansk Folkeparti kan fuldt tilslutte sig intentionerne i forslaget om at indføre kvalitetsstandarder for pleje- og omsorgsindsatsen i kommunerne, i det omfang kvaliteten overhovedet kan måles og vejes. F.eks. kunne kvalitetsstandarder være et godt redskab i forbindelse med at give de ældre og deres pårørende en vis form for tryghed, hvis omsorgen rent måleligt var i orden og man kunne vælge imellem plejehjem eller plejebolig. En forbrugervejledning kunne være en god hjælp på dette område.

Det er heller ikke så ringe, hvis offentligheden får adgang til at sammenligne kvalitetsstandarderne. Det ville forhåbentlig kunne føre til, at kommunerne for alvor kom op på mærkerne og konkurrerede på kvalitet og dermed gjorde livskvaliteten bedre på ældreområdet.

Men nok så mange fine kvalitetsstandarder ændrer jo ikke i sig selv på de forfærdelige tilfælde af manglende omsorg og direkte misrøgt af de svage ældre, vi ser gang på gang.

Kommunerne har i mange tilfælde jo totalt tilsidesat deres tilsynsforpligtelse, og som jeg var inde på i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 51, er det som at sætte ræven til at vogte gæs,